

allerede taget vandprøver af såvel private som offentlige vandboringer. Hvorfor sådan en dobbeltadministration?

Jeg vil sige, at hele planen for mig at se ligner et politisk værk for at fremme socialistiske ideer om et overvågnings- og kontrolsamfund og nedbryde landbrugets selvværd. Nej, vi skulle i stedet for være stolte af det landbrug, vi har. Landbruget i Danmark er grundlaget for den velfærd, vi har, og hvis vi ikke passer på det, vil det gå ud over velfærden i fremtiden.

Med Vandmiljøplan II og de forslag, der foreligger, vil landbrugets indtægter falde med minimum 10 pct. Nogle har nævnt 20 pct., men lad os så holde os til de 10 pct. Hvilken anden samfundsgruppe vil det høje Ting herinde tillade sig at foreslå sådan noget over for? Det tror jeg ikke at man tør. Det er, fordi der er så få landbrug tilbage.

Fremskridtspartiet kan ikke stemme for nogen af de fire lovforslag, og jeg tvivler på, at de kan ændres så meget, at vi ændrer mening.

Ole M. Nielsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti har sagt, at vi sandsynligvis vil kunne stemme for de tekniske tiltag i Vandmiljøplan II, men at vi vil arbejde for, at landbruget skal have kompensation for de udgifter på ca. 500 mio. kr. – pr. år vel at mærke – som man i forligskredsen åbenbart var enige om, at planen vil koste landbruget. Det sidste med kompensation står vi stadig inde for, men det første, at vi vil stemme for det tekniske indhold, tør jeg ikke garantere efter at have set, hvad planen indebærer af indgreb, mistillid, kontrol, administration og anden elendighed.

For det første tror vi ikke på, at man som forudsætning for Vandmiljøplan II har vurderet effekten af de tiltag, der er gjort på grundlag af Vandmiljøplan I, korrekt. Vi tror stadig på, at effekten vil blive større, når den kan konstateres, men o.k., vi vil gerne lade tvivlen komme miljøet til gode.

For det andet mener vi, at de tiltag, som Vandmiljøplan II indeholder, er unødigt skrappe, kulminerende i den generelle nedsættelse af N-normen med 10 pct., men igen o.k., tvivlen må komme miljøet til gode.

Venstres ordfører, hr. Christian Mejdahl, bekræftede også den usikkerhed, der er om, hvordan tiltagene vil virke, og hvilket resultat vi får ud af dem. Når vi kommer til at se, hvad konsekvenserne af Vandmiljøplan II bliver og

lødigheden af de enkelte tiltag, bliver vi alvorligt skræmt.

Hvis bare vi vidste, om problemet med nitrat er lige så stort som påstået af dem, der mener at have ret til at definere, hvad det er at være grøn, og hvis bare vi troede på, at sammenhænge er lige så enkle, som det påstås. Når man ser de lovtiltag her, må nitrat være et utrolig farligt stof.

Baggrunden for tilblivelsen af Vandmiljøplan II glimrer ikke ved seriøsitet. Planen er først og fremmest blevet til som en konsekvens af Mariager Fjords iltsvind sidste eftersommer, en såkaldt katastrofe, som havde meget lidt med landbrugets nitratudledning at gøre. Den såkaldte Mariager Fjord-katastrofe faldt sammen med den sensationslystne presses fokusering på andre forhold i landbruget, hvilket naturligt skabte en stemning imod landbruget, som landbruget måske skulle have grebet an på andre måder.

Så var man så heldig, at EU lige på rette tidspunkt spurgte til, hvordan det gik med opfølgningen af nitratdirektivet i Danmark, et nitratdirektiv, som hr. Steen Gade jo lige har bekræftet, at vi selv har bestilt. Uden dette sammenfald af heldige/uheldige faktorer og dette pres fra opinionen imod landbruget var de borgerlige partier på landbrugets anbefaling aldrig gået ind i de forhandlinger, der førte til Vandmiljøplan II, og nu har vi så resultatet.

Det skal ikke skjules, at der har været og er forhold at rette i landbruget, og der er naturligvis også brodne kar i landbruget, men på trods af den opfattelse, som medierne formår at give af landbruget, er der intet erhverv, der viser større forståelse for og vilje til at ændre på negative forhold.

Landmænd har det som de allerfleste mennesker. De gør det, der er lettest og flest penge i, og i 98 pct. af tilfældene sker det inden for lovens rammer og i henhold til de vejledninger, som fagkundskaben og landmændenes rådgivere anviser. Til gengæld er de også meget hurtige til at ændre adfærd, når ny viden sætter spørgsmålstegn ved den måde, de gør tingene på. Der er en udbredt forståelse for, at man skal beskytte naturen.

Landbruget eller specielt svineproducenterne har haft nogle gode år, og det er måske det allermest forargelige ved landbruget: at de tjener penge. Men det vender igen, det ved vi. Sådan går det op og ned, og det er et meget lille mindretal, der står i kø efter nye Mercedes'er.